Mgr. Veronika Lukášová:

Studentům chci předat nadhled, na pivo bych šla s Churchillem

Jednou z tradic bývalého školního časopisu byly rozhovory. Každé číslo přinášelo zajímavé interview, povětšinou s některým z členů profesorského sboru. Rádi bychom tuto rubriku obnovili a jako první jsme se vydali za profesorkou, která našemu časopisu dělá pedagogický dozor. Zeptali jsme se jí na češtinu, dějepis, ale i na témata, jako je láska...

Úvod

Pojďme si na zahřátí popovídat o aktuálních tématech. Jak jste si užila Vánoce?

Moc. Já jsem se letos na Vánoce opravdu těšila, protože jsem už upřímně cítila, že si potřebuji odpočinout. Těšila jsem se, že budu věnovat energii dětem, protože ne vždycky si na sebe najdeme tolik času, kolik bychom chtěli. Byli jsme na Valašsku u mých rodičů, chodili jsme na túry a po návštěvách. Jen mě mrzelo, že roztál všechen sníh, ale i tak jsem si to moc užila.

Po Vánocích nás čekal Nový rok. Máte nějaká novoroční předsevzetí?

Pro mě Nový rok rozhodně neznamená, že bych měla najednou začít vymýšlet předsevzetí. Pracuju na sobě během roku. Moje děti si ale jedno daly, rozhodly se, že si letos budou uklízet pokojíček. No zatím to na to moc nevypadá (smích).

Na konci ledna bylo vysvědčení. O čem vlastně podle Vás vysvědčení vypovídá?

Vždycky říkám, že známka je jen číslo, které více než to, jaký přesně student je, ukazuje něco o tom, jak během pololetí pracuje. Každý student je jiný a důležité jsou také jeho schopnosti, nejen to, co se naučí zpaměti na testy. Například velmi oceňuji mimoškolní aktivity, jako jsou soutěže, stáže, nebo i školní časopis

A jak to berete jako maminka dvou dětí?

Kdyby moje děti přišly domů s dvojkou na vysvědčení a já bych věděla, že se snaží, tak by mi to nevadilo. Každý učitel je také jinak přísný, a tak není jednička jako jednička. Také by určitě záleželo, jestli by šlo o dvojku z průměru 1,6 nebo 2,4. Těch faktorů je mnoho a nelze se dívat jen na to jedno číslo.

A poslední událost uplynulých dvou měsíců byl Valentýn, svátek lásky. Co pro Vás znamená láska?

No láska má mnoho podob, může být láska partnerská, láska k dětem... A v životě je určitě moc důležitá. Přináší radost i bolest - ale měla by hlavně tu radost. Mojí radostí jsou děti, ty jsou pro mě v tomto ohledu určitě moc důležité.

O škole

Když jste chodila na základní nebo střední školu, byly nějaké předměty, které vám vyloženě nešly, nebo jste je neměla ráda? A jaký vztah jste měla k češtině a dějepisu?

Nebavila mě fyzika, ale to je možná tím, že mi ji vlastně nikdy nikdo pořádně nevysvětlil. I když s dějepisem to bylo dosti podobně, jak na základní, tak střední škole. Na základní škole jsme víceméně jen opisovali z tabule a na střední měl pan vyučující sešit nějaké své bývalé studentky, ze kterého nám četl a my jsme ho slovo od slova přepisovali, to bylo opravdu zvláštní. Oproti tomu literatura mě bavila moc, tam jsme měli i skvělou vyučující a možná právě ona mě přivedla k zájmu o češtinu.

Proč jste se rozhodla pro dráhu učitelky? Kdybyste se měla znovu rozhodnout co studovat, šla byste do toho i podruhé?

Já jsem si už na základní škole říkala, že by mě to mohlo bavit, protože moje prateta byla učitelka. Na střední škole jsem si říkala, že se mi tam líbí a tak že bych mohla učit na gymplu. Ale pevně jsem se rozhodla až ve třeťáku, tak jsem se přihlásila do Olomouce na Filozofickou fakultu.

A ano, kdybych se měla rozhodnout znovu, tak bych do toho šla. Baví mě to a naplňuje, takže jsem ráda, že jsem se stala učitelkou.

Co je to hlavní, co chcete studentům předat?

Já hlavně chci, aby to ty studenty bavilo. Ne každou hodinu se to asi povede, ale snažím se to dělat minimálně jinak, než jsem to měla na střední škole já. Myslím si, že z každé hodiny by studenti měli odcházet nejen s nově nabytými znalostmi, ale i s nějakým zážitkem nebo vzpomínkou. Že bychom si tu hodinu měli všichni navzájem užít. Někdy je to samozřejmě více o psaní do sešitu, někdy méně, ale myslím, že když to toho učitele baví, tak je to poznat.

A taky bych jim ráda předala nějaký nadhled. Aby se mohli na věci dívat různými úhly pohledu. To je pro život moc důležité.

Máte nějaký zajímavý zážitek z výuky?

Určitě, je jich spousta, ale tenhle mi opravdu utkvěl v hlavě. Když jsem ještě učila na jiné škole, tak jsem tam v jedné třídě, myslím, že to byla kvarta nebo kvinta, měla takového výlupka. Seděl vždycky v první lavici. No a jednou jsme psali test a já jsem poznala, že má nějaký tahák. Nevěděla jsem kde ho má, ale věděla jsem, že někde ano. Potom ho teda "nenápadně" vytáhl, tak jsem ho požádala, ať mi ho dá. On ale začal zapírat, že prý žádný tahák nemá. A místo aby se přiznal, tak ho vzal a snědl ho.

Tak jsme psali dál a on vytáhl další tahák! A když jsem ho po něm chtěla, tak ho zase snědl. Pak už mu to bylo teda hloupé, tak se přiznal. Ani nevím, jak to celé dopadlo, asi jsem mu dala pětku a nabídla mu možnost opravy, nejsem si jistá. Ale na to, jak student snědl tahák, v životě nezapomenu.